

AZZAM

ADVOKATBYRÅ

Innehavare

Advokat Roba Azzam

Medarbetare

Biträdande jurist Melissa Agaeva
Biträdande jurist Emil Fernow
Biträdande jurist Jan Flodell
Biträdande jurist Nadia Sultana
Biträdande jurist Patrik Malki

Sekreterare

Sekreterare Annie Antranikian

FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I STOCKHOLM
Avdelning 12

Förvaltningsrätten
Avdelning 12
Stockholm
Per e-post

INKOM: 2020-12-21
MÅLNR: UM 12244-20
AKTBIL: 6

Stockholm den 21 december 2020

Yttrande

Sökanden

Emil Jordensson, född 770815-1696

Ombud

Biträdande Jurist Emil Fernow
Azzam Advokatbyrå AB
Box 45 143
104 30 Stockholm

Ärendenummer

50529888

Aktuellt mål

Migrationsdomstolen i Stockholms mål nr UM
12244-20.

Saken

Uppehållstillstånd m.m. efter utvisning på grund
av brott

AZZAM ADVOKATBYRÅ AB

info@azzamadvokatbyra.se | www.azzamadvokatbyra.se

Visit: Saltmätargatan 7, Stockholm | Post: Box 45 143, 104 30 Stockholm | Tel: 08-37 41 77 | Fax: 08-30 01 38
Org.nr 556927-8269 | Arvoden: Bg: 175-8572

Som ombud för sökanden får jag efter genomgång av aktbilaga 1 yttra mig enligt nedan.

Inledningsvis kan konstateras att parterna i målet är ense om att sökanden bör beviljas uppehållstillstånd till följd av situationen som sökanden riskerar möta vid ett återvändande. Frågan för migrationsdomstolen är emellertid om sökanden bör beviljas flyktingsstatusförklaring. Migrationsverket har bedömt att så inte bör ske och motiverat sitt beslut genom att sammanfattningsvis hänvisa till följande.

Sökanden uppfyller i sig kraven för att beviljas flyktingstatus. Han kan inte heller uteslutas från en sådan status till följd av gärningar som begåtts efter ankomst till Sverige (jfr 4 kap. 2 b § utlänningslagen). Däremot bedömer Migrationsverket att sökanden dömts för ett *synnerligen grovt brott* och att han därför inte ska erhålla flyktingstatus. Detta har Migrationsverket bedömt trots att myndigheten självt konstaterat att flyktingar ska nekas flyktingstatus med stor restriktivitet, att sökandens brott inte faller under UNHCR:s definition av sådana brott, samt att inte heller sökanden dömts för ett grovt brott i Sverige. Detta har såväl tingsrätt som hovrätt konstaterat genom de nu lagakraftvunna domarna. Migrationsverket har även hänvisat till det rättsliga ställningstagande som aktualiseras i sökandens fall och även däri funnit att möjligheten för Sverige är avsedd att tillämpas för de grävsta av våldsbrott.

Sökandens invändningar

Migrationsverket har på flera punkter omnämnt sina skäl till varför sökanden ska beviljas flyktingstatus. För det första har Migrationsverket redogjort för underlaget för sin prövning och det faktum att sökanden riskerar skyddsgrundande behandling vid ett återvändande till Syrien. Skäl finns inte att kommentera denna bedömning ytterligare. Sökanden delar Migrationsverkets bedömning om att han är att anse som flykting.

För det andra har Migrationsverket redogjort för UNCHR:s tolkning av vad som utgör ett grovt brott och förutsättningarna för att vägra en flykting flyktingstatus. Det följer redan av den beskrivningen att det ska röra sig om undantagsfall och att bestämmelsen ska vara förbehållet framför allt grova våldsbrott, däribland mord, dråp, grov våldtäkt eller grov misshandel.

Enligt Migrationsverkets rättsliga ställningstagande är det för det tredje genom att konstatera att det rör sig om *ett synnerligen grovt brott* som därefter bedömning ska göras kring om den sökande utgör ett hot för allmän ordning och säkerhet (jfr SR 19/2018, s. 16-17). Bedömningen i nu aktuellt mål i denna del är emellertid otydlig. Migrationsverket har å ena sidan konstaterat att det brott sökanden dömts för inte omfattas av de exempel som UNHCR listat samt vilka som framgår av Migrationsverkets rättsliga ställningstagande, å andra sidan funnit att det till följd av försvårande omständigheter ges stöd för bedömningen att det är förenat med allvarlig fara för ordning och säkerhet att låta sökanden stanna i Sverige. Utifrån Migrationsverkets bedömning får emellertid förstås att Migrationsverket bedömt att brottet våldtäkt av normalgraden utgör ett synnerligen grovt brott i nu aktuellt fall samt att bestämmelsen även omfattar andra brott av normalgraden samt måhända även brott av ringa slag som alltiämt bedöms som försvårande.

Att Migrationsverket trots sin redogörelse bedömer att sökanden ska nekas flyktingstatus är svårt att förena med de skäl som lagts till grund för bedömningen. En sådan prövning och bedömning innebär inte enbart att Migrationsverket genomför egna bedömningar kring brottets svårighetsgrad, straffvärde samt det faktiska straff som utdömts av de allmänna domstolarna. Migrationsverket har genom det yttrande som lämnats till migrationsdomstolen därtill till synes underkänt tingsrätten och hovrättens respektive bedömningar och, trots den prövning som genomförts i dessa båda instanser, funnit att det rör sig om ett synnerligen grovt brott, likt mord, dråp eller grov våldtäkt. Sådana godtyckliga bedömningar riskerar inte enbart att leda till att Migrationsverket fattar beslut utifrån eget tycke i ärenden av nu aktuellt slag, utan därutöver att förutsebarheten i Utlänningslagen urholkas. Den tydliga gränsdragning som gjorts i såväl ställningstagandet som i övriga riktlinjer talar emot att en sådan tillämpning bör och kan godtas. För det fall att Migrationsverket ämnar att neka flyktingstatus utifrån brott av normalgraden bör detta med tydlighet följa av myndighetens riktlinjer, alternativt förarbeten eller praxis. Ingetdera tycks föreligga i nu aktuellt fall.

Migrationsöverdomstolen har i prövning av liknande slag bland annat hänvisat till UNHCR:s handbok och konstaterat att undantaget från principen om "non refoulement" i Genèvekonventionen är tillämpligt enbart i extrema fall. Med grova brott i konventionens mening avses gärningar för vilka stadgas dödsstraff eller ett

mycket strängt straff (jfr MIG 2014:20). Även Migrationsöverdomstolens resonemang och hänvisningar talar således för att sökanden ska beviljas uppehållstillstånd som flykting.

Slutsats

Bestämmelsen om att neka en flykting flyktingstatus ska vara avsedd för undantagsfall. Bestämmelsen ska vara förbehållen lagakraftvunna domar avseende brott av de slag som omnämns i såväl det rättsliga ställningstagandet och UNCHR:s tolkning. För det fall att migrationsdomstolen ser till de riktlinjer som följer av såväl beslutet som redogörelsen ovan är det tydligt att sökanden inte omfattas av bestämmelsen, detta oaktat de omständigheter som Migrationsverket lagt till grund för sin bedömning. Trots att sökanden dömts för ett allvarligt brott har det varken framkommit att det utgjort ett grovt brott enligt svensk strafflagstiftning, än mindre att det ska ses som ett sådant synnerligen grovt brott som avses i 5 kap. 1 § utlänningslagen.

Sökanden bör därför inte nekas flyktingstatus utan erhålla ett sådant då andra skäl inte framkommit till att neka honom ett sådant. Sökanden bör av mot samma bakgrund även beviljas statusförklaring samt resedokument.

Stockholm dag som ovan

Emil Fernow
Biträdande jurist